

Cinc anys després, com continuem la lluita per la República catalana?

written by Lluita Internacionalista | 9 de setembre de 2022

Per respondre aquesta pregunta cal primer veure la realitat cara a cara. El primer d'octubre i la vaga general del 3, que va ser la base de la proclamació –encara que aigualida– de la República Catalana, van ser els punts més avançats de la lluita per l'autodeterminació del poble català i una extraordinària manifestació de sobirania.

Però després d'aquesta data i de la repressió de l'estat, va venir la desmobilització. Organitzacions polítiques que van ser importants per arribar fins al primer d'octubre, com ERC i JxCat, avui formen un Govern de la Generalitat que, lluny de buscar la República catalana estan reconstruint les bases regionals autonomistes.

Sovint es critica la Taula de Diàleg perquè és una pèrdua de temps. Però, i tant que serveix! Serveix a la política de liquidació de l'octubre del 2017. A la darrera reunió del 27 de juliol a la Moncloa, Félix Bolaños declarava satisfet que ERC accepta “l'ordenament democràtic vigent” i que “renuncia a accions que treguin la política de les regles de joc democràtic”. Tres dies després Sánchez es vantava que, gràcies a la seva estratègia de diàleg, queia el suport a la independència a les enquestes. Amb la darrera declaració d'Aragonès que mantindria la taula de diàleg, fins i tot si es formés un govern PP-Vox, està tot dit del que n'espera: està al servei d'imposar la constitució espanyola que nega l'autodeterminació i consagra la unitat d'Espanya sota la monarquia.

També acorden “desjudicialitzar” el debat polític. Alerta

Solidària aporta dades per demostrar que lluny de reduir-se, la repressió continua creixent i la Generalitat hi participa cada cop més activament, per desactivar els moviments socials i polítics, inclòs l'independentisme. Com el cas de "21 raons", els talls de la Meridiana, l'Adrià Sas, encausats per vagues generals, o la detenció, fa uns dies, de cinc companyes i companys anarquistes per les manifestacions del 1r de maig.

I la política de JxCat no és diferent, per molt que rebutgi seure a la Taula de diàleg. Quines són les seves propostes per avançar en la ruptura del marc constitucional? Cap. Tota l'estratègia de Puigdemont per carregar-se de raons per tal que els estats d'Europa i del món defensessin el dret democràtic de Catalunya a l'autodeterminació, ha fracassat. Ja que la Unió Europea no és un ateneu de demòcrates lliurepensadors, sinó un club d'estats i multinacionals que es protegeixen. És més, a JxCat hi ha un debat obert per ubicar el partit al centre-dreta de la política catalana, recuperar l'antiga estela de Convergència i deixar la deriva independentista en un segon pla. Avui les direccions d'ERC i JxCat, perquè estan compromesos en una involució autonomista, han traït el primer d'octubre i han passat a ser part del problema i no de la solució. També perquè això ho denuncia l'ANC, Aragonès no serà a la manifestació de la Diada.

Calen construir nous instruments polítics. Pot ser el pal de paller la CUP-UNCPG?

Cal construir nous instruments polítics que permetin una nova ofensiva per la República Catalana. Però aquesta només pot ser obrera i popular, necessàriament enfrontada a les polítiques neoliberals del govern autonomista d'ERC i JxCat, de retallades i privatitzacions de serveis públics, de macro infraestructures com els jocs olímpics o l'ampliació de l'Aeroport del Prat, que només afavoreixen una minoria i els interessos empresarials.

Perquè cap construcció política es fa al marge de la situació

que viu la gent. La realitat és que el poble català, la classe obrera i els sectors populars, viu colpejat per una greu crisi econòmica. L'índex de pobresa de la població catalana és de gairebé el 27%. L'agost s'ha acabat amb 9.554 aturats més. Cal construir una alternativa per la República Catalana compromesa amb la lluita obrera contra els tancaments d'empreses, en defensa de salaris i pensions empobrides amb la pujada de l'IPC, contra la precarietat laboral, contra la destrucció ambiental capitalista, feminista i en defensa dels col·lectius LGBTI.

Pot ser la CUP-UNCPG qui canalitzi aquesta alternativa i l'ajudi a ser efectiva? Des de la participació de Lluita Internacionalista a la coalició electoral treballem perquè ho sigui. Però cal deixar a banda vacil·lacions i fer un gir a l'esquerra.

Amb una posició ferma d'oposició a les polítiques neoliberals, autonomistes i repressives del Govern d'ERC i JxC i posant-se al costat de les lluites obreres i populars

Amb un pla de xoc assegurat amb partides extra dels pressupostos per afrontar la crisi: salaris i pensions, habitatge...

Construint un pol unificat del moviment antirepressiu, per traçar una estratègia conjunta contra el Govern de Catalunya (Front Comú, PAP, Alerta Solidària...) i també contra les institucions de l'Estat. S'ha de teixir la solidaritat a Catalunya i a l'Estat espanyol, com amb el cas dels antifeixistes de Pego o els siz de Saragossa. La solidaritat que necessitem per a fer efectiu el dret d'autodeterminació no arribarà d'estats i governs sinó d'altres pobles, de la resta de l'Estat i internacional. La CUP-PR ha d'utilitzar l'altaveu a les institucions de l'Estat espanyol per denunciar les polítiques burgeses del govern i per teixir aliances amb la resta dels pobles de l'Estat. Cal construir una alternativa a l'esquerra en base a una política de classe i antirepressiva

per trencar amb el règim del 78 i amb el capitalisme.